

Ο μονόδρομος του ΟΧΙ όταν μας καλούν να «γίνωμεν εθελονταί δούλοι»

[ΑΡΧΙΚΗ](#) · [ΑΠΟΨΕΙΣ](#) · [ΑΡΘΡΑ ΣΤΟΝ "Φ"](#) · Ο μονόδρομος του ΟΧΙ όταν μας καλούν να «γίνωμεν εθελονταί...

31 Οκτωβρίου 2021, 10:55

[Αριστος Μιχαηλίδης](#)

Καλά, δεν έχουμε πια και τίποτα μπροστά μας για να έχουμε ξανά το δίλημμα του ΝΑΙ και του ΟΧΙ, αλλά είναι φρικαλέο να παρακολουθείς τις απόψεις που πάνε κι έρχονται, κυρίως στο διαδίκτυο και στις εφημερίδες, όσων πιστεύουν ακόμα πως βρισκόμαστε στο 2004. Αυτές τις μέρες ήταν σε έξαρση λόγω της επετείου του ΟΧΙ του 40, αλλά και λόγω των εξελίξεων στην Αμμόχωστο. Θυμήθηκαν διάφοροι το ΟΧΙ του 2004, για την ακρίβεια δεν το ξέχασαν ποτέ, κι άρχισαν πάλι να κατηγορούν, να βρίζουν, να βγάζουν τη χολή τους για όσους το είπαν. Χωρίς ποτέ να σκέφτονται ότι μιλούν για την πλειονότητα του

λαού και όχι, ας πούμε, για τον Πιν ή τον υποφαινόμενο ή τον Λάζαρο Μαύρο ή τον Τάσσο Παπαδόπουλο.

Ολόκληρη ανάλυση επιφανούς αρθρογράφου διάβαζα προχτές, που μας εξηγούσε ότι το δικό μας ΟΧΙ δεν έχει σχέση με αυτό του Ιωάννη Μεταξά, διότι εμείς (για τον Τάσσο έλεγε κατ' ακρίβεια) είπαμε ΟΧΙ στην επανένωση της πατρίδας μας και στην αποχώρηση του κατοχικού στρατού, δεν είπαμε ΟΧΙ στον κατακτητή όπως έκανε ο Μεταξάς. Εκείνο το ΟΧΙ ήταν μονόδρομος, λέει, διότι όπως εξήγησε ο Μεταξάς και τον επικαλείται ο αρθρογράφος «δια να αποφύγωμεν τον πόλεμο θα έπρεπε να γίνωμεν εθελονταί δούλοι και να πληρώσωμεν αυτήν την τιμήν... με το άπλωμα του δεξιού χεριού της Ελλάδας προς ακρωτηριασμόν από την Ιταλία και του αριστερού προς ακρωτηριασμόν από την Βουλγαρίαν».

Δεν αντιλαμβάνονται ότι ακριβώς για τον ίδιο λόγο είπαμε ΟΧΙ το 2004 και το ξαναλέμε σήμερα όσο πιο δυνατά αντέχει η ψυχή μας. Το περίεργο είναι που όσοι γράφουν αυτές τις ανοητολογίες, ότι τάχα είπαμε όχι στην επανένωση της πατρίδας μας, είναι αυτοί που εργάστηκαν δεκαετίες ολόκληρες για την ψευδοεπανένωση και τελικά οδήγησαν το Κυπριακό σε τέτοιες συνθήκες, που κατέστησαν το ΟΧΙ μονόδρομο. Και σήμερα διαμαρτύρονται, αντί να απολογούνται, και μοιράζουν ευθύνες σε άλλους, αντί να αναλάβουν το τεράστιο μερίδιο της δικής τους ευθύνης.

Γιατί και το 2004, όπως και σήμερα, στο Κραν Μοντάνα, για παράδειγμα, που συνεχώς επικαλούνται ως ευκαιρία που χάσαμε ή στις κοινές δηλώσεις, τις συμφωνίες και τις περιβόητες συγκλίσεις των ηγετών που οι ίδιοι στήριξαν με πάθος, αυτό που παρουσίασαν μπροστά στο λαό ήταν διατάξεις «πρωτοφανείς, πρωτάκουστες στη διεθνή πρακτική και αντίθετες με όλο τον σύγχρονο πολιτικό πολιτισμό, τον Διαφωτισμό, την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ», όπως είπε ο τεράστιος Μίκης Θεοδωράκης εξηγώντας γιατί είπε ΟΧΙ στο σχέδιο Ανάν. «Θυσιάζεται το μέλλον όλων ανεξαρτήτως των Κυπρίων, Ελλήνων και Τούρκων (...) Καλούνται οι κάτοικοί της (Κύπρου) να υποστούν ένα

ελεγχόμενο μόρφωμα εξουσίας, που γυρίζει επιδεικτικά την πλάτη στα δημοκρατικά κεκτημένα και αξίες της Ευρώπης!»

Αυτά ήταν τα λόγια του. Αυτή είναι η απόλυτη εικόνα, η αδυσώπητη πραγματικότητα. Και αν είσαι δημοκρατικός άνθρωπος, προοδευτικός, αξιοπρεπής, Ευρωπαίος, Έλληνας, δεν μπορεί παρά να σε οδηγεί στον μονόδρομο του ΟΧΙ. Δυστυχώς. Διότι, δεν υπάρχει Ελληνοκύπριος που δεν ονειρεύεται πότε θα έρθει η ώρα για το μεγάλο ΝΑΙ. Δεν θα πούμε ΝΑΙ διά να γίνωμεν εθελονταί δούλοι. Ούτε δια να απλώσωμεν τα χέρια προς ακρωτηριασμό από την Τουρκία. Δεν λέμε ΟΧΙ επειδή τα θέλουμε όλα, για να μας λένε σήμερα: ναι, πρέπει να δώσουμε, να δώσουμε για να πάρουμε την Αμμόχωστο. Δώσαμε, όμως, πάρα πολλά και δεν πήραμε τίποτα απολύτως. Διότι, μας ζητούν να τα δώσουμε όλα, δεν τους φτάνει η μισή μας καρδιά που αφήσαμε στην Κερύνεια κι αντέχει ακόμα να πάλλεται χωρίς οξυγόνο, την θέλουν ολόκληρη.

Θα πούμε ΝΑΙ, λοιπόν, όταν διασφαλιστεί η επιβίωση μας, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.. Όταν δεν θα μας καλούν να υποστούμε ένα μόρφωμα εξουσίας που γυρίζει επιδεικτικά την πλάτη στα δημοκρατικά κεκτημένα και αξίες της Ευρώπης. Όταν δεν θα μας καλούν να γίνουμε η γενιά που ξερίζωσε τον ελληνισμό από το νησί μετά από 3.000 χρόνια κι αφού άντεξε δεκάδες κατακτητές. Θα πούμε ΝΑΙ, όταν ο κατακτητής αποχωρήσει από τα εδάφη μας και αφήσει τους κατοίκους της Κύπρου να ζήσουν ελεύθεροι και ανεξάρτητοι σε μια δημοκρατία που ανταποκρίνεται στον σύγχρονο πολιτικό πολιτισμό, τον Διαφωτισμό, την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ. Αλλιώς, ξανά ΟΧΙ.